

„A TI BOŠ MOJA MAMA?“

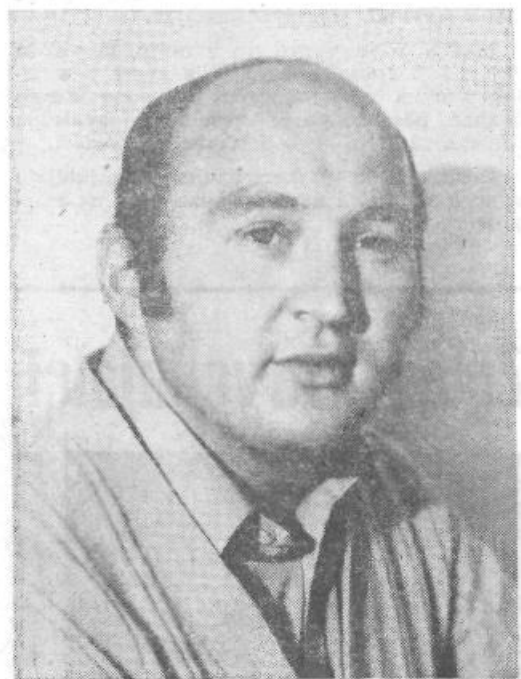
Naj uvodoma predstavim že dolgo obljubljeni realizaciji zakona o socialnem skrbstvu ter željo vseh rejnic v Sloveniji, ki je združena v sprejetju samoupravnega sporazuma o kriterijih za priznavanje rejništva kot samostojne poklicne dejavnosti, s katerim imajo rejnice pravico do uveljavitve statusa zavarovanca v zdravstvenem, pokojninskem in invalidskem zavarovanju, in sicer od 1. 1. 1975 dalje.

Tako je občinska skupnost socialnega skrbstva Ljubljana-Šiška za vse tiste rejnice, ki so izpolnjevale pogoje v omenjenem razdobju, plačala prispevke v skupnem znesku 541.601 din, kar je sicer dopolnilno finančno bremenilo občinski program socialnega skrbstva, saj je bil sporazum sprejet in objavljen šele v oktobru preteklega leta, je pa ob tem prijetna zavest, da je vendarle družbeno ovrednoten status rejnic, pa čeprav še vedno ne popolnoma zadovoljivo.

Omenila sem, da je 84 šišenskih otrok nameščenih v 51 rejniških družinah. Zanimivo bo morda podatek lokacijskih namestitev rejencev oziroma občin, kjer so rejnice.

Tako imamo v Domžalah kar 47 rejencev iz Šiške, v sami Šiški le 10, v Mostah 7, v Grosuplju 4, v Bežigradu in Kranju so po trije rejenci, na Viču in v Krškem sta po dva rejence. V Konjicah, Litiji, Trebnjem, Radljah, Črnomlju in celo v SR Srbiji pa je v reji po 1 naš rejenc. Opazno torej prednjači občina Domžale, ki v svoji Lukovici ustvarja že tradicijo, saj so leta 1927 bili v tej vasi nameščeni prvi rejenci v Sloveniji.

NAMESTNIK SEKRETARJA

Na 1. seji občinske konference ZKS v novi sestavi je bil za namestnika sekretarja izvoljen Janez Elikan. Rojen je bil leta 1948, član ZK je od leta 1968, po poklicu strojni ključavničar, član CK ZKS, končal je srednjo politično šolo pri CK ZKS ter politično šolo ZKJ »Josip Broz Tito« v Kumrovcu.

Vrsto let je delal v neposredni proizvodnji kot strojni ključavničar-monter, nazadnje pa je bil vodja informativnega centra v Litostroju. Posebej delaven je bil v mladinski organizaciji, kjer je opravljal več odgovornih funkcij, bil je član samoupravnih in partijskih organov v Litostroju, sekretar aktiva mladih komunistov pri OK ZSMS Ljubljana-Šiška. V politični šoli v Kumrovcu je bil sekretar osnovne organizacije ZK.

Med občani se pojavlja pogosto vprašanje: Zakaj v rejo?

Namreč, ko odpove osnovna celica naše civilizirane družbe, ki daje elementarne in najboljše pogoje za pravičen vsestranski razvoj otroka — družina, ko so v njej medsebojni odnosi vse prej kot topli in iskreni, ali pa se osnovni življenjski pogoji zmanjšajo na minimum, odloči skrbstveni organ otroku rejniško družino, ki mu bo nudila pogoje za normalno telesno in osebnostno oblikovanje.

Tako odhajajo v rejniško oskrbo otroci staršev alkoholikov, samohranilk, razvezanih zakoncev, pa tudi staršev z izrazito slabimi materialnimi oziroma stanovanjskimi pogoji za normalen utrip družine.

V rejo pa se nameščajo tudi otroci z motnjami v telesnem ali duševnem razvoju, kar pa je čisto le kot premostitvena oblika reje, dokler ni otrok sprejet v ustrezni dom.

Rejniške družine so v največ primerih čustveno stabilne in prijetne, saj so to družine z vsemi elementi, ki sodijo pod pojem družina — sproščenost, aktivnost, ljubezen in varnost.

Rejnice, ki se odločajo za ta poklic, imajo največkrat po dva in več svojih otrok. So pa tudi rejnice brez lastnih otrok. Nema lokrat se zgodi, da rejniška družina posvoji rejence, bodisi zaradi čustvene navezanosti nanj, ali pa zato, ker lastnih nimajo.

Zanimiva je tudi starost rejnic. Razpon je od 32 pa do 67 let, kar ponovno potrjuje tradicijo tega širokega odpiranja domov za vse tiste, ki ga nimajo.

Stala sem na dvorišču rejniške družine, ko je socialna delavka pripeljala štiriletnega Kristijana v rejo iz druge rejniške družine, kjer je rejnica umrla. Vrata kmečke hiše so bila na široko odprta. Na pragu so stali trije otroci — dva domača in rejenc. Rejnica, z velikim pisanim predpasnikom, v katerega si je brisala roke, je stala sredi dvorišča. Smejala se je s sproščenim in nalezljivim smehom. Potem je razprla roke in preprosto dejala: pridi, zdaj si naš.

Črne oči malega Kristijana so postale lesketajoče. Zdaj, zdaj bo zajokal, sem pomislila. Slišati pa je bilo le: »A boš ti zdej moja mama?«

Sele, ko se je ves skril v rejničnih rokah in predpasniku, sem opazila, kako veliko je njeno naročje.

Milena ZAJC

PREUREJANJE TRGOVIN

ABC, Veletrgovina Loka iz Škofje Loke postopoma obnavlja trgovino na območju Medvod. Najprej so obnovili trgovino Sloga, kjer je sedaj kupcem na voljo kar za polovico več prodajnega prostora. Preureditev jih je veljala milijon dinarjev, blagovni promet pa se je po preureditvi občutno povečal. Preuredili so tudi trgovino v Goričanah, preureditev pa načrtujejo tudi v trgovini v Smledniku. V novem stanovanjskem naselju v Preski pa bodo v naslednjem letu zgradili večjo samopostrežnico.

NAD 4.000 EVIDENTIRANIH KANDIDATOV

Doslej je bilo na področju naše občine evidentiranih 4.043 kandidatov, od tega 38% žensk. Od vseh predvidenih kandidatov je 957 starih do 27 let, 1.470 do 40 let, 972 do 55 let, ostali so nad 55 let. Med vsemi možnimi bodočimi delegati jih ima največ srednjo izobrazbo — 1.181, kvalificiranih delavcev pa je 832. Od dosedaj znanih možnih delegatov je 1.172 članov ZK. Iz krajevnih skupnosti jih je 1.573, iz TOZD pa 2.470.

Koristno srečanje

Na prednovoletnem srečanju zdomcev, ki ga je pripravil koordinacijski odbor za vprašanja naših delavcev na začasnem delu v tujini v avli nove osnovne šole Veljko Vlahovič, so udeležence najprej seznanili s prizadevanji in uspehi na gospodarskem in političnem področju ter z načrti občine v prihodnje.

V nadaljevanju srečanja so predstavniki družbenopolitičnih organizacij občine, predstavniki banke in carinarnice odgovarjali na vprašanja zdomcev. Predvsem so se zanimali za dopolnilni pouk in letovanje otrok v domovini, konkretne možnosti pridobitve lokacijskega dovoljenja ter komunalnih priključkov, pogojih in možnostih zaposlitve, priznanje delovne dobe in participacije za minulo delo. Udeleženci so v večini primerov dobili odgovore na vprašanja, le na nekaj vprašanj so strokovne službe izvršnega sveta skupščine odgovorile kasneje.

Večina udeležencev srečanja se še ni odločila za vrnitev v domovino, kar je bilo moč razbrati iz izpolnjenih vprašalnikov. Koordinacijski odbor je posredoval pri iskanju ustreznih zaposlitve za dva delavca, ki se želita čimprej vrniti in zaposliti v domovini.

Dane Višnjavec

Po zagotovilih še letos

Asfalt na Večni poti

Sredi lanskega poletja je bilo že skoraj gotovo, da bodo Večno pot asfaltirali še v letu 1977 in nanjo preusmerili tudi ves lokalni promet iz Šiške v Rožno dolino. Seveda pa taki načrti niso bili vseh prebivalcev ob Šišenski cesti, saj bi imeli pod okni svojih stanovanj precej več hrupa, slabši zrak, na Šišenski cesti bi bilo več prometa. Prav tako so se oglašili tudi ljubitelji narave, ki so zatrjevali, da bo z asfaltiranjem Večne poti Mostec precej izgubil na svoji lepoti in mirnem dostopu do tega priljubljenega rekreacijskega centra.

V KS Zgornja Šiška so sklicali zbor občanov, na katerem so udeleženci sklenili, da se bodo pritožili na izdano lokacijsko odločbo za asfaltiranje Večne poti pri Republiškem sekretariatu za urbanizem. S svojo pritožbo so uspeli in SO Ljubljana-Šiška je morala zaprositi za novo lokacijsko dovoljenje.

Posledica vsega tega je, da je Večna pot še danes taka kot je bila ob začetku leta 1977.

In tako bo naprej?

SO Ljubljana-Šiška je vložila novo zahtevo za lokacijsko odločbo in vse kaže, da bo to novo odločbo tudi dobila. Ko bo izdana lokacijska odločba, bo čez 15 dni — če ne bo nikakršnih pritožb — vložila zahtevo za gradbeno dovoljenje. Sele po pridobitvi gradbenega dovoljenja bo mogoče asfaltirati Večno pot. Tako je skoraj gotovo, da bo Večna pot še letos asfaltirana in bo nanjo preusmerjen tudi lokalni promet iz Šiške v Rožno dolino.

Mogoče se bo kdo vprašal, zakaj pa so na Viču lahko asfaltirali del Večne poti do živalskega vrta. Predvsem zato, ker so to rekonstrukcijo že dalj časa načrtovali, imeli pripravljene potrebne načrte, pridobljena ustrezna soglasja in zato je na tem odseku tudi že asfalt na prevleka. V Šiški pa je odločitev prišla zelo na hitro, vsi pa dobro vemo, da se v gradbeni in komunalni dejavnosti kaj prav na hitro ne da kaj dosti narediti. Prav gotovo pa je bilo sedaj dovolj časa za pripravo ustrezne dokumentacije, da lahko utemeljeno zapišemo, da se bomo še letos vozili po asfaltirani Večni poti. Točnega datuma tega svečanega trenutka pa vsaj zaenkrat še nihče natančno ne ve.

F. Kmetič